

ايا اوسني ايتلافونه او محورونه ستونزې حلولی شي؟!

خبر:

په دې ورځو کې د افغانستان سياسي فضا د ځينو ايتلافونو او محورونو د جوړېدو شاهده وه. څه وخت مخکې «د افغانستان د ژغورني لپاره د ايتلاف عالي شورا» د قدرت انحصار، د نظام رنګېدو او سياسي کډوډيو د مخنيوي په موخه جوړ شو. همدارنگه يوه نوي سياسي حرکت د «د افغانستان د خلکو محور» په نوم د «اساسي قانون او سياسي مشروعيت ته راګرځېدل» تر شعار لاندې، چې د کرزي د دولت له څېرو نه جوړ دی، خپل شتون اعلان کړ. ويل کېږي چې په نږدې ورځو کې به د حزب اسلامي رهبر گلبدین حکمتيار هم يو سياسي جريان جوړ کړي.

تبصره:

د دولت ضد ايتلافونو او محورونو جوړېدل دا په ډاګه کوي، چې خلک، قومي رهبران، متنفذين او حتی دولتي چارواکي په پراخ ډول د امريکا په لاس له جوړ شوي نظامه ناراضه دي. له شکه پرته په داسې حالاتو کې د نظام د ديکتاتوري او فساد پر وړاندې د ايتلافونو او محورونو جوړېدل ظاهراً يو نېک کار دي؛ خو په دې شرط، چې سياسي خوځښتونه په مشخص فکر، تعريف شوي لاره او تدوين شوي پروگرام سياسي مبارزه وکړي.

له بده مرغه اوسني ايتلافونه او محورونه د دولت ژورو او پراخو تشو ته ځواب نه شي ويلی يا په لويه کچه يو سياسي تغير نه شي را منځته کولی؛ ځکه سياسي خوځښتونه دولت ته د اصلاحي وړانديزونو يو ليست وړاندې کوي، چې زياتره يې په دولتي او اداري کچه د اصلاحاتو يا د افرادو او څېرو د تغير او تبديل ښودونکي دي. هغه اصلاحات، چې په اساساتو کې د حاکم نظام تابع او د اوسني وضعيت ادامه ده.

يا دا چې دا خوځښتونه داسې هيلې او ارزوګانې مطرح کوي، چې نظام دې داسې او يا هسې شي او يا دې په پلانی برخه کې د دولت پاليسي اصلاح شي. په ښکاره ډول سياسي خوځښتونه د يو سر تر پښو فاسد، چټل او لاسپوڅي نظام په اډانه کې اصلاحات غواړي. په داسې حال کې، چې دا نظام اصلاح او پيوند ته نه، بلکې اساسي تغير ته اړتيا لري.

د دې تر څنګ دا حرکتونه د دموکراتیکو اصولو لکه: انتخاباتو، لویې جرګې او مدني عدل غوښتنې په پام کې نیولو سره، غواړي خپله مبارزه پر مخ یوسي؛ په داسې حال کې چې کله دا حرکتونه د دا ډول اداني پر اساس قدرت ته ورسېږي، نو په افغانستان کې د دیموکراسۍ او پانګوالۍ د اوسني فاسد نظام د ماشین یوه پرزه کېږي؛ چې هېڅکله د دغه وضعیت پر تغیر باندې نه برلاسي کېږي.

له دې امله پر ځای ده، چې دا پوښتنه وکړو، د روښنایي غورځنګ او تبسم هغه لښکونو زره کسبیز لاریونونه چې ښارونه یې ونيول، پایلې یې څه وې؟ او کوم تغیرات یې رامنځته کړل؟ په تېرو دوو میاشتو کې د زنبق څلولاري د چهارشنبې له برید وروسته د پراخو لاریونونو شاهد وو، خو پر ډېرو تلفاتو سربېره ولې کوم بدلون رامنځته نه شو او ولې یې د اوسني حالت په تغیر کې یې هېڅ اغیز نه درلود؟ یا لښکونو مات ایټافونه چې په تېرو کلونو کې رامنځته شوي، خو د یوه باد په راتګ یې ولې لږزنده رېښې له بېخه وختي؟

ځواب یې په یوه ټکی کې ویل کېږي. دا خوځښتونه د افغانستان په قضیه کې د یوه پراخه او روښانه لیدلوري او د افغانستان د پېچلي سیاسي، اقتصادي او اجتماعي وضعیت لپاره یو د اعتبار وړ بدیل په وړاندې کولو کې پاتې راغلي، چې د هغه په رڼا کې یو اساسي تغیر رامنځته کړي. د پورتنیو خوځښتونو تگلاره په کمو اصلاحاتو او لږو تغیراتو سره د فعلي نظام ادامه ده. له همدې امله یې کوم محسوس تغیر نه دی رامنځته کړی.

همدارنگه د اوسنیو سیاسي خوځښتونو رهبران هم پخوانۍ تېروتنې تکراروي او د اصلاحاتو غوښتونکي دي. لکه څرنګه چې د افغانستان ژغورنې ائتلاف له رهبرانو نه عطاء نور وايي: «د ائتلاف غړي د نظام سنتي دي او موخه یې د نظام اصلاح ده». د دغه ائتلاف بل رهبر محمد محقق وايي: «ولسمشر دې انحصار پرېږدي او قدرت دې ووېشي». په داسې حال کې چې دا نظام اصلاح او تمرکز ته اړتیا نه لري؛ بلکې د دغه نظام رېښې باید وایستل شي او په الهي نظام بدل شي.

د دې تر څنګ «د افغانستان د خلکو محور» سیاسي خوځښت اصلي شعار «اساسي قانون او سیاسي مشروعیت ته راګرځېدل» ټاکلی دی. په داسې حال کې چې د افغانستان اساسي قانون خپله د فساد او اوسني ناوړه وضعیت اصلي سرچینه ده، چې قانون جوړونه او حکومتوالي یې د بشر عقل ته پرېښي، چارواکي د خپل نفس او د غربي کاپي شوو قوانینو مطابق حکومت کوي او په پایله کې د فردي، ټیټې او قومي ګټو د تامین په لټه کې دي.

نو په افغانستان او ټولو اسلامي د خاورو کې د ثبات او آرامۍ راوستو لپاره د اساسي تغیر یوازینی لار او د ستونزو د حل اصلي نسخه هماغه شرعي طریقه ده. شرعي طریقه حکم کوي، چې د سیاسي حرکتونو او خوځښتونو د مبارزې موخه باید اسلام او اسلامي ژوند ته رسېدل وي. په ضمن کې د یو فاسد نظام په جوړښت کې په اصلاحاتو له هغه د خیر تمه نه شو لرلی؛ بلکې هغه نظام باید له بېخ او بنیاده وڅیژی او پر الهي نظام او قوانینو بدل شي. دلته نو د سیاسي ایټافونو او محورونو پر کار باورمند کېدلې شو. که نه نو اوسنی وضعیت، هماغه ډېګ، هماغه شلغمه ده.

مصدق سهاک

د حزب التحریر-ولایه افغانستان د مطبوعاتي دفتر غړی

۲۰۱۷م، د جولای ۱۹مه